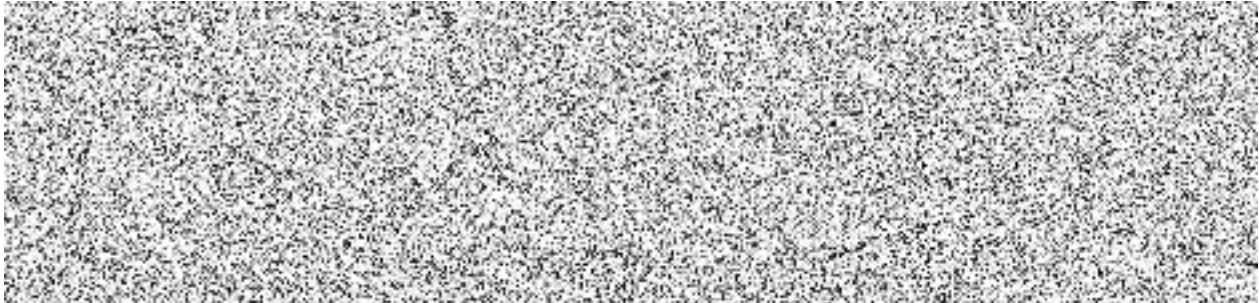

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

SDĚLENÍ
ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, subjekt povinný ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), poskytovat informace, vztahující se k jeho působnosti („povinný subjekt“), obdržel [redacted] prostřednictvím datové zprávy žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jak ji podal [redacted] („žadatel“).

Žádost povinný subjekt zaevidoval pod čj. [redacted]; obsahovala požadavky na informace, odpovědi na otázky:

Věznice, resp. příslušný pracovník, zpracovává na vězně žádajícího o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody hodnocení, ve kterém uvádí, zda vězeň plní či neplní stanovený program. Žádám o sdělení, jaké jiné je možné znění věty: „V současné době stanovený program zacházení plní svůj cíl.“

Dále prosím o vysvětlení, jakým způsobem je zjišťováno riziko statisticky kriminogenních faktorů.

Zdvořile vás žádáme o urgentní vyřízení mé žádosti, a to vzhledem k tomu, že odpověď bude podkladem stížnosti proti rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci podmíněného propuštění mého klienta.

I.

Žádost o poskytnutí informace byla zprvu zaslána [redacted] organizační jednotce Věznice Bělušice, Bělušice 66, 435 26 Bečov u Mostu.

Věznice Bělušice věcně i právně správně po provedeném posouzení žádosti dle ustanovení § 37 správního řádu, po přihlédnutí k rozhodovací praxi správního soudnictví dospěla k závěru, že povinným subjektem, kterému náleží povinnost vyplývající z čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod („Listina“), podle něhož jsou státní orgány a orgány územní samosprávy „povinny

přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti“, když provedení stanoví zákon o svobodném přístupu k informacím, je toliko Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4. Na základě uvedeného proto uvedenému (příslušnému) správnímu orgánu prvního stupně Věznice Bělušice postoupila.

K řízení o žádosti o poskytnutí informace je tím příslušná Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4 [srov. *shodné závěry v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 26. září 2018 (čj. 4 As 269/2018 – 15), ze dne 4. října 2018 (čj. 5 As 284/2018 – 20), ze dne 11. října 2018 (čj. 4 As 268/2018 – 15), a ze dne 17. října 2018 (čj. 3 As 81/2018 – 10 aj.)*], jakožto jediný povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím,

Oprávněný povinný subjekt tudíž přijal **████████████████████** žádost, kterou žadatel podal, čímž se splnila podmínka podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle níž *„žádost je podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt“*. Povinný subjekt tedy žádost obdržel **████████████████████** kdy mu byla postoupena.

Povinný subjekt žádost posuzoval z hlediska ústavního práva na svobodný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny, na podkladě právní úpravy v zákoně o svobodném přístupu k informacím a rovněž na základě konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Přihlédl k právní úpravě provedené v ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, které ukládá povinným subjektům respektovat základní principy, základní zásady správního řízení stanovené v § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Povinný subjekt zprvu dospěl k závěru, že je nezbytné lhůtu k vyřízení žádosti prodloužit, jelikož jest dána potřeba konzultace s odbornými útvary povinného subjektu, co mají vážný zájem na předmětu žádosti. Půjde také o věcné posouzení, zda část žádosti splňuje podmínky podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Lhůta k vyřízení žádosti, ve smyslu § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím, byla prodloužena o 10 kalendářních dnů. Tato skutečnost byla žadateli oznámena.

II.

K jednotlivým bodům žádosti povinný uvádí následující.

Ohledně skutečnosti, že věznice (resp. její příslušný zaměstnanec) zpracovává na vězně žádajícího o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody hodnocení, ve kterém uvádí, zda vězeň plní či neplní stanovený program a žádosti o sdělení, jaké jiné je možné znění věty: *„V současné době stanovený program zacházení plní svůj cíl.“*, povinný subjekt konstatuje, že plnění cíle programu zacházení je zásadně plnění nastaveného cíle programu odsouzeného, který se pravidelně vyhodnocuje ve stanovených intervalech.

Obecně řečeno plnění cíle programu může být pojato jako hodnocení pouze samotného cíle programu zacházení jako takového nebo zahrnuje širší kontext plnění cíle programu zacházení ve všech jeho pěti oblastech ve smyslu naplňování účelu výkonu trestu. Často se obě polohy prolínají, ale nelze to posoudit, protože text hodnocení odsouzeného nebyl dán k dispozici. Samotné konstatování, že stanovený program plní svůj cíl, vyznívá pro odsouzeného pozitivně.

K požadavku na vysvětlení, jakým způsobem je zjišťováno riziko statisticky kriminogenních faktorů, povinný subjekt uvádí, že výpočet rizikovosti statických faktorů je založen na údajích

o charakteristikách trestné činnosti a uložených sankcí - týká se trestní minulosti, způsobené újmy a aktuální trestné činnosti se zaměřením na její specifické rysy.

Mezi zdroje patří zejména opis z Rejstříku trestů a rozsudková data od soudu.

Statické riziko se vypočítává automaticky. Vzorec v sobě obsahuje několik dílčích výpočtů, mezi něž zahrnujeme:

- Specifickou trestnou činnost; zohledňuje specifickou trestnou činnost v minulosti i současnosti.
- Copas rate - index intenzity páchaní trestné činnosti.
- Podíl nepodmíněných odsouzení z celkového počtu uložených trestů.
- Věk odsouzeného v době nástupu aktuálního odsouzení a v době spáchání první trestné činnosti.

Výsledná hodnota statického rizika je převedena na čtyřstupňovou škálu: nízké, střední, vysoké a velmi vysoké riziko. Čím vyšší je hodnota statického rizika, tím větší je pravděpodobnost, že dojde k opakování selhání v podobě recidivy. Prediktivní potenciál statického rizika je velmi silný, jehož hodnota informuje o zátěži, které bude v budoucnosti odsouzený čelit.

III.

Na závěr povinný subjekt připojuje, že zákonnou úpravu práva na informace buď zveřejněním, anebo na základě žádosti, zajišťuje zákon o svobodném přístupu k informacím.

Z jeho obsahu nelze opominout, že povinností žadatele je v případě podávání žádosti dostát požadavkům konkrétnosti, srozumitelnosti, požadavku na formulaci žádosti tak, aby povinný subjekt si byl jist, jaká informace je vymáhána. Uvedené zdůrazňuje také uznávaná judikatura a možno na tomto místě například připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2016 (čj. 9 As 124/2016 – 42), cit.: *„Formulace žádosti o informace je věcí žadatele. Netrpí-li žádost o informace nedostatky, které by bránily jejímu posouzení, není úkolem povinného subjektu, aby se snažil žádost nějakým způsobem domýšlet či přetvářet. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele“*.

Respektovaná judikatura též zdůrazňuje i odpovědnost žadatele za takové vymezení požadované informace, aby povinný subjekt mohl bez pochybností učinit závěr, jaké informace vlastně mají být poskytnuty (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. srpna 2013, čj. 1 As 47/2013 – 52). Nároky na konkrétnost žádosti vyplývají taktéž z textu Důvodové zprávy k zákonu o svobodném přístupu k informacím. Vyjadřuje, že *„žádost má co nejpřesněji identifikovat požadovaný dokument, to znamená, v žádosti by měl být buďto označen konkrétní dokument, příp. není-li žadateli označení dokumentu známo, měl by být předmět žádosti natolik konkrétní, aby bylo možné dokumenty jednoznačně identifikovat a poskytnout“*.

